

[Socialministeren]

grænserne selvfølgelig blevet endnu mere begrænsede. Det er hævet over enhver tvivl. Det har ikke noget med studeprangeri at gøre, det er alene, fordi vi faktisk ønsker en omlægning og en sanering af hele takstpolitikken på daginstitutionsområdet. Vi mener, at den model, vi har lagt op til, i første række tilgodeser lavindkomsterne, og at man ved langsomt at fjerne de kommunale tilskud når til en situation, hvor de højere indkomster betaler et større beløb. Jeg finder faktisk, at det socialt er en mere fornuftig måde at klare disse ting på. Det er det, man ikke opnår, hvis man ikke følger regeringens forslag.

Til de konkrete ændringsforslag. Efter at det radikale venstre har trukket ændringsforslag nr. 1, skal jeg ikke komme med nogen nærmere argumentation i forbindelse med den problemstilling, der her er rejst, men alene henvise til den besvarelse, som jeg har givet i forbindelse med almindelig del, bilag 34.

Til diskussionen om daginstitutionstaksterne skal jeg såmænd ikke sige meget mere, end jeg allerede har sagt i svaret til hr. Tinning.

Når hr. Dræbye taler om, at det, vi ønsker, er en central styring, så vil jeg sige: nej, det er det ikke, tværtimod. Det, vi ønsker, er i virkeligheden at efterleve det, der har været hensigten med bilstandsloven også på dette område, nemlig at forældrene selv skulle betale 35 pct. af driftsudgifterne for børnehaver og vuggestuer og 25 pct. for fritidshjem. Det er bilstandslovens egentlige hensigt, men det er skredet gennem årene, og tidligere regeringer har ladet det skride på en sådan måde, at man i virkeligheden har svækket bestemmelsen, som den egentlig skulle opfattes. Når man ser på, hvad der dækkes ind under kommunalfuldmagten, er der efter min opfattelse ingen tvivl om, at man skulle følge det, der egentlig står i bilstandslovens bestemmelser. Men det kan vi jo komme tilbage til, da jeg har indtryk af, at der også bliver diskussion mellem anden og tredje behandling.

Til ændringsforslag nr. 10, som er stillet af bl.a. det radikale venstre, gående ud på, at ordet »pasningsordninger« ændres til »socialpædagogiske tilbud«, vil jeg godt sige, at baggrunden for, at jeg har benyttet betegnelsen pasningsordninger, er, at forsøgene også kan oprettes inden for dagplejen, men da jeg også anser dagplejen for at være et socialpæ-

dagogisk tilbud, så kan den foreslåede ændring for så vidt ikke spille nogen afgørende rolle. Vi vil holde fast i vores eget forslag, men vi kan også leve med det ændringsforslag, som det radikale venstre har stillet, hvis det bliver vedtaget. Det ændrer for os ikke det reelle indhold af selve tanken bag forslaget.

Hvad angår spørgsmålet om at lægge faste retningslinjer – det er ændringsforslag nr. 12 – for forældrebetalingen til disse alternative pasningsordninger, vil jeg sige, at det synes jeg til gengæld er en binding, man søger at indføre, som er lidt i strid med argumentationen på de andre områder. Derfor kan regeringen ikke tiltræde forslaget om, at der skal være en speciel grænse. Den vil formentlig altid ligge under, så dér er ikke noget problem, men at indføre denne binding ser vi ikke nogen rimelighed i.

Hvad angår fremskridtspartiets ændringsforslag skal jeg bare kort sige, at vi ikke kan tiltræde nogen af de ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet.

Så har der været en debat om det meget omfattende udvalgsarbejde, og på den baggrund vil jeg først og fremmest sige tak til udvalgets formand. Jeg synes, at hun har stået meget igennem og stået det godt igennem. Det har ikke været nogen let opgave for udvalgsformanden.

Hvad angår indholdet af svarene er det klart, at ansvaret alene er mit, ligesom ansvaret for spørgsmålenes formulering ligger hos dem, der har formuleret dem. Jeg må nok sige, at når man ind imellem måske har været utilfreds med svaret på et spørgsmål, så kunne det jo være, at det også havde noget med formuleringen af det pågældende spørgsmål at gøre. Jeg synes nok, at man måske undertiden er gået rigelig langt i sin sammenligning med den debat og de spørgsmål, der har været i forbindelse med den egentlige gennemførelse af bilstandsloven. Man har faktisk slået alle rekorder, har stillet flere spørgsmål, end man gjorde, da man gennemførte den omfattende reform, som bilstandsloven var. Det sætter måske tingene lidt i relief.

Inge Fischer Møller (S):

Først til fru Agnete Laustsen, der sagde noget om, at vi ikke havde rigtig social forståelse og ikke ville være med til at spare.